

Косюга О.О.

студентка філософського факультету
ОНУ імені І.І. Мечникова

ФОРМУВАННЯ СУЧАСНОЇ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Зараз, як ніколи, дуже гостро стоїть проблема підготовки професійних кадрів у сфері освіти. На тлі цього найважливішим постає питання «Як підвищити рівень освіченості населення України? За допомогою чого?»; саме тому сьогодні відбувається значне реформування системи освіти (як середньої, так і вищої): відбулося впровадження Болонського процесу, введено незалежне тестування, кредитно-модульна система оцінювання рівня знань та інше.

Найгостріше питання щодо виховання дітей і молоді є питання про особистість вчителя, як найважливіший компонент успішної освіти. Без глибокого знання загальної, дитячої й вікової психології, без глибокого і критичного аналізу сучасних досліджень методичної й педагогічної думки неможлива ефективна творча робота вчителя.

За статтею 54 закону України «Про освіту» педагогічною діяльністю можуть займатися особи з високими моральними якостями, які мають відповідну освіту, професійно-практичну підготовку, фізичний стан яких дозволяє виконувати службові обов'язки. За статтею 56 закону України «Про освіту» педагогічні й науково-педагогічні працівники зобов'язані:

постійно підвищувати професійний рівень, педагогічну майстерність, загальну культуру; забезпечувати умови для засвоєння вихованцями, учнями, студентами, курсантами, слухачами, стажистами, клінічними ординаторами, аспірантами навчальних програм нарівні обов'язкових вимог щодо змісту, рівня та обсягу освіти. Сприяти розвиткові здібностей дітей, учнів, студентів і т.д.[2]

Нажаль, зараз всі вимоги законодавства не виконуються працівниками освіти в повному обсязі.

Науковий аналіз педагогічної праці та особистості вчителя почали здійснювати на початку ХХ століття. [1] У цей період були створені перші наукові центри з вивчення особистості вчителя, в яких дослідження проводились за трьома основними напрямками:

виявлення професійно значущих якостей на основі системи вимог

суспільства до професії педагога; визначення якостей вчителя, які в найбільшій мірі цінуються учнями; виявлення провідних професійних якостей вчителя на основі експертних оцінок . [3; с.85]

З'явилися психологічні дослідження, які систематизували професійно значущі якості.

У ХХІ ж сторіччі у світовій педагогічній системі освіти народжуються принципово нові підходи, яким немає аналогів у минулому. Таким явищем можна назвати формування спільно європейського простору освіти. Але, незважаючи ні на що, головне завдання педагогіки як науки полягає у вихованні розуму, волі й почуттів дитини. Особистість вчителя (у всіх значення цього слова) дуже важлива у будь-якому процесі навчання, саме від нього залежить формування мислення, зацікавленості, бажання вчитися й працювати, розвиток тих чи інших здібностей у окремо взятої дитини й майбутнього покоління взагалі.

Сучасна система педагогічної освіти в Україні знаходиться у дуже важкому і відповідальному етапі свого становлення. Ефективність стратегії її розвитку залежить від того, наскільки вдасться визначити й врахувати світові і вітчизняні тенденції й традиції у цій галузі, усвідомити загальнолюдський та національний досвід, знайти в ньому загальні та особливі риси і характеристики. Це потрібно для того, щоб використати цей досвід для реформування і удосконалення історично побудованої моделі підготовки й підвищення кваліфікації кадрів навчально-виховного процесу.

Протягом чотирьох років (2007 – 2010рр.) ми проводили різноманітні експериментальні дослідження у вигляді тестування, анкетування, ранжування, опитування.

Завдяки цим тестуванням ми визначили основні вимоги сучасного суспільства до викладача і вчителя й будемо брати їх до уваги у подальшому житті й роботі у сфері навчально-виховного процесу.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бех І.Д. Виховання особистості: у 2-х книгах. – Київ: Либідь, 2003. – 280 с.
2. Закон України «Про освіту»././ www.gov.ua
3. Кузьмина Н.В. Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения. – М.: Высш. шк., 1990. 119 с.